



Michaela R. (*2003), se pravděpodobně věnuje v dalším studiu společenským vědám. Literární tvorba je její oblíbenou volnočasovou činností, v níž ji nechybí zručnost a nápaditost.

Styl autorky se vyznačuje syrovostí a úsporností vyjádření, kdy pomocí krátkých, úsečných vět a výčtů podstatných jmen evokuje tíživou atmosféru a rychlý spád tragických událostí. Autorka povídky *Milý, Šťastná* (2021) efektivně využívá kontrastu mezi jmény postav a jejich krutým osudem, což příběhu dodává nádech osudovosti a hořké ironie. Styl strohé novinové zprávy, která svým věcným tónem ostře kontrastuje s předchozím emocionálním vypětím postav a podtrhuje definitivnost jejich tragického konce, jako by odpovídal i poezii autorky.

1. Na základě dopisu, který hrdina napsal, vysvětlete, proč se rozhodl pro sebevraždu právě v době, kdy byl ve výkonu trestu, a co pro něj bylo „nesnesitelnou představou“?
2. Jaký umělecký účinek má podle vás pasáž, která se skládá pouze z řady podstatných jmen? Jak tento rytmus ovlivňuje vnímání času v příběhu?
3. V textu vystupují postavy se jmény „Milý“ a „Šťastná“. Je podle vás jejich pojmenování v souladu s jejich charakterem a osudem, nebo slouží jako ironický komentář k jejich realitě?
4. Jak na vás působí proměna emocí slečny Šťastné od chvíle, kdy spatří muže s dopisem, až po moment, kdy se rozhodne si jej přečíst? Jaké pocity v ní dopis vyvolal?
5. Zkuste přepsat závěrečnou pasáž o úmrtí mladé ženy (původně stylizovanou jako novinovou zprávu) do podoby deníkového zápisu jednoho z jejích přátel, kteří ji našli. Zaujal vás tento způsob vyprávění, kde se střídají osobní výpovědi se strohým hlášením, nebo byste raději četl(a) příběh vyprávěný pouze z pohledu jedné postavy?

Milý, Šťastná

Je noc. Ležím na posteli a přemýšlím o všem, co jsem v životě udělal. Vybavovaly se mi všechny vzpomínky, dobré i špatné.

Její jméno, obličej, náš první polibek, první sex, první hádka, rána ode mě, brek, výčitky, rozchod, smutek, alkohol. Rádoby přátelé. Jejich nápady. Až později jsem zjistil, že to byly hodně špatné nápady. Ta noc. Osudná noc řekl bych, kdy se pokazil i ten poslední zbytek věcí, které byly v rámci možností v pořádku. Tříštění skla, houkání sirén, blikající světla. Promile v krvi. Želízka na rukách. Výslech. Přiznání. Soud. Čtyři roky nepodmíněně.

Viděl jsem ji tam. Viděl jsem ji tam sedět, i když tam neměla být. Viděl jsem to zklamání v jejích očích. Jak já ty oči miloval, a přesto jsem to celé pokazil. Od začátku do konce.

Na chodbě uslyším kroky. "Budíček", zazní poza dveří a kroky pokračují dál. Vstávám. Lano mám v ruce. Obálku pokládám na postel. Je nadepsaná jejím jménem.

Stojím u okna a sleduji muže krácejícího po příjezdové cestě. Jakmile mi zmizí z dohledu, rozlehne se malým bytem drnění zvonku. Pomalu se došourám ke dveřím. Je to už měsíc, co jsem ho viděla naposledy.

Otevírám muži, kterého jsem měla možnost zahlédnout u soudu. Chvilí na mě zírá a pak spustí:

„Dobrý den, vy jste slečna Šťastná, že? Mám pro vás dopis od pana Milého.“ Od něj.

Cítím, jak se prázdnota pomalu rozlévá po celém mém těle, ale dopis od něj přebírám. Dokonce se zmůžu na chabé „děkuji“. Muž se nadechuje, aby pokračoval, ale dveře už byly zavřené. Myslela jsem, že jsem to překonala, že jsem ho překonala, ale moje horké slzy mě utvrzují v opaku. Nikdy to nezvládnou.

Koukám na dopis a v duchu se ptám, proč mi ho nechal přinést. Celý den kolem něj chodím sbíraje odvahu k otevření nebo ke spálení.

I když se stmívá, uvařím si kávu a usednu k dopisu. Jeho dopisu. Teď nebo nikdy.

Omlouvám se.

Omlouvám se ti za každou špatnou věc, kterou jsem ti provedl. Za každou ránu, cos ode mě dostala. Za každou urážku vmetenou do tvé nádherné tváře. Nebyl jsem na tebe milý. Ale ty ses tak snažila a dělala mě šťastným. I když jsem to

nedával tak často najevo. Mám pocit, že s tebou měl můj život alespoň nějaký smysl.

U soudu jsi vypadal tak krásně, a přesto tak zklamaně. Nechci ten výraz už nikdy vidět. A vím, že až mě jednou pustí na svobodu a náhodou tě někde potkám, tak se to stane. Podíváš se na mě se stejně zklamaným výrazem ve tvých krásných zelených očích. Jen ta představa je nesnesitelná. Pokud bych to neudělal teď, udělám to potom. Víím to.

Nechci, aby ses zbytečně trápila. Najdi si někoho, kdo ti dá víc než já. Víc lásky, péče, štěstí. Někoho, kdo na tebe bude milý a nedovolí si na tebe vztáhnout ruku. Někoho, kdo nebude já. Prostě na mě zapomeň. Prosím.

Miloval jsem tě a navždy budu.

Tvůj nemilý Milý

Smrt mladé ženy v jejím pražském bytě vyšetřuje policie.

Včera v podvečerních hodinách bylo nalezeno tělo mladé ženy v jejím bytě v Praze. Její tělo našli její přátelé, kterým se již nějakou dobu neozývala. Žena ležela ve vaně bez známek života. Policie nevyklučuje, že se jednalo o sebevraždu. V ženě ruce našli policisté dopis, ale nebyl psaný její rukou. Podle nám dostupných informací, to byl dopis, který se našel u pana Milého, který spáchal sebevraždu před týdnem ve vězení, kde byl ve výkonu trestu.